

๖ ยันต์มงคล ๓ ๗

ทำจิตให้สะอาดเหมือนผ้าขาว

ไม่ให้ของเสียขี้วร้าย

ไม่รับของสกปรกขี้วร้าย

๒๒๒๒๒๒ ๒๒๒๒๒๒

๗ พระอาจารย์จำเนียร ๘

ยันต์เก้า

คำนำ

เวลาที่ผู้เขียนรู้สึกไม่ดี จิตไม่มีกำลัง เจ็บปวดตามร่างกาย ขาดสมาธิ จิตไม่สงบ แล้วเกิดความท้อแท้ในบางขณะ ก็จะสวด บทนี้ ผู้เขียนเชื่อว่า ในบางครั้งหรือบางอารมณ์คนเราทุกคนจะมีความรู้สึกท้อแท้และเบื่อหน่าย มองเห็นอะไรก็ขัดหูขัดตา ไม่สบายตา ไม่สบายใจ หงุดหงิด ฟุ้งซ่าน รำคาญ เป็นเหมือนกันเกือบทุกคน แต่ไม่ได้เป็นอยู่ตลอดเวลา เป็นบางขณะ นั่นเพราะจิตขาดกำลัง จิตไม่เป็นกุศล

บทสวดเหล่านี้ ทำให้ผู้เขียนรู้สึกดีขึ้น สบายใจขึ้น จึงปรารถนาจะนำมาเผยแพร่ให้ท่านได้สวดกันบ้าง

กิตะธารา

เป็นบทสวดที่นำโดย

พระอาจารย์จำเนียร สีสเสฏฺฐโณ

วัดถ้ำเสือ อยู่ที่บ้านถ้ำเสือ ตำบลกระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่

วิธีสวด

ให้เริ่มสวดตั้งแต่บท อาราธนาพระปริตรแล้วตามด้วย

นกรัฎฐาสูตฺร, บารมี๓๐, ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ), ชัย
ปริตร (มหากาฯ), มงคลจักรวาลใหญ่, ปลุกเสกธาตุ, แผ่
เมตตา, แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ และลงท้ายด้วย คำแผ่
เมตตาไปตามทิศทั้ง๑๐ทิศ

อาราธนาพระปริตร

วิปตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตสิทธิยา
สัพพะ ทุกขะ วินาสายะ ประริตตัง พฺรุธะ มังคะลัง
วิปตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตสิทธิยา
สัพพะ ภะยะ วินาสายะ ประริตตัง พฺรุธะ มังคะลัง
วิปตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตสิทธิยา
สัพพะ โรคะ วินาสายะ ประริตตัง พฺรุธะ มังคะลัง

ข้าแต่พระคุณท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอสวด พุทธานุภาพ รัชม
มานุภาพ สังฆานุภาพ กำจัดทุกข์ กำจัดภัย กำจัดโรคของ
ข้าพเจ้าให้หมดสิ้นไป การกระทำอันใดด้วยอธรรมมนต์คำ
ทั้งหลาย ฝักรูปก็ดี ฝักรอยก็ดี ฝัगतงสามแพร่งก็ดี ฝังใต้

บ้านก็ดี ฝั่งบริเวณบ้านก็ดี ฝั่งในบ่อก็ดี ฝั่งในสระก็ดี ฝั่งใน
ห้วยก็ดี ฝั่งในหนองก็ดี ฝั่งในคลองก็ดี ฝั่งในบึงก็ดี ฝั่งใน
บางก็ดี ฝั่งในทะเลก็ดี

นะถอน โมถอน พุทถอน ธาถอน ยะถอน

นะคลอน โมคลอน พุทคลอน ธาคลอน ยะคลอน

ถอนด้วยนะ โมพุทธาเย

ผูกไว้ก็ดี มัดไว้ก็ดี ตรึงไว้ก็ดี ผูกด้วยสายสิญจน์ก็ดี ผูกด้วย
สามสีก็ดี ผูกด้วยผูกมือผีก็ดี ผูกหัวใจก็ดี ผูกลำไส้ก็ดี ผู้มี
ผูกเท้าก็ดี

นะโมตัสสะ ตัสสะตัต ไครผูกไครมัด ตัตด้วยนะโมตัสสะ
ตัสสะ

ข้าแต่พระคุณท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอสวด สะเดาะพระ
เคราะห์ ในภายในใจของข้าพเจ้า พระเคราะห์วัน พระ
เคราะห์เดือน พระเคราะห์ปี พระเคราะห์โยก พระเคราะห์
ตัวนอก พระเคราะห์ตัวกลาง พระเคราะห์ตัวใน พระ
เคราะห์เสวยอายุ พระเคราะห์แทรก เป็นเหตุให้ข้าพเจ้า

ปวดท้อง ปวดเอว ปวดหลัง ปวดแขน ปวดต้นคอ ปวดหัว
 เข้า ปวดแข็ง ปวดขา ปวดหัวมัวตา ชี้อ้าชี้อ้าง ใจร้อน ใจร้าย
 ความดันสูง ความดันต่ำ โรคหอบ โรคหืด โรคเบาหวาน
 โรคไต โรคตับ โรค
 ปอด โรคกระเพาะอาหาร โรคอัมพฤกษ์ โรคอัมพาต
 โรคมะเร็งทั้งหลาย ขอน้อมถวายแด่พระรัตนตรัย
 โชคดีทั้งหลาย เคราะห์ดีทั้งหลาย ฝนดีทั้งหลาย นิमितดี
 ทั้งหลาย มงคลดีทั้งหลาย จงบังเกิดมีแก่ข้าพเจ้า ทำกิจการ
 อันใด ขอให้สำเร็จตามความปรารถนา ทุกประการ เทอญ.

นกรัณฐาสูต

ปะณิธานะโต ปัญญาเย ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระ มิโย
 ทะสะ อุปะปาระมิโย ทะสะ ปาระมัตถุปะระมิโย ปัญจะ
 มะหาปาริจจาเค ทิสโส จะรียา ปัจฉิมมัพพะเว คัพภาวักกัน
 ดิง ชาติง อะภินิกขะมะนัง ปะธานะจะรียัง โพธิปัลลังเก

มาระ วิหะยัง สัพพัญญุตญาณุปประภูเวรัง นะวะ โลกุตตะ
 ระธัมเมติ สัพเพปิเม พุทธะคุณเ อาวัชชิต์วา เวสาลียาตีสุ
 ปาการันตะเรสุ ตियามะรัตติง ประริตตัง กะโรนโต อายัสมา
 อานันทตเถโร วิยะการุญญะจิตตัง อุปฺภูสฺสเปตฺวาฯ
 โภกฺกิสสะตะสะหัสเสสุ จักกะวาเพสุ เทวะตา ยัสสามัม
 ประภูคคณ्हันติ ยัญจะเวสาลียังปุเร โรคามะนุสสะทุพ
 ภิกขะ สัมภูคคณ्हันติวิธัมภะยัง จิปะมะนัตตะระธาเปสิ ประริตตัน
 ตัมภะณามะ เหาฯ

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา เวสาลียัง วิหะระติ มะ
 หาวะเน กุฎากระะ สาลายัง เตะนะ โขปะนะ สะมะเยนะ ภะ
 คะวา ตัสสาเยะ รัตติยา ปัจจุสะมะยัง ปัจจุสฺสาเยะ มะหากา
 รุณา ณะละสะมาปัตติง สะมาปฺนโน โหติ พะหุชะ นะหิตา
 ยะ พะหุชะ นะสุขาเยะ โลกานุ กัมปายะ อตฺถายะ หิตายะ
 สุขายะ เทวะมะสุสสานัง อะละโข ณะคะวา อายัสมะนัตตัง
 อานันทัง อามันเตสิ ปัสเสยยานันทะ มะนุสสานังอะมะ
 นุสสานัง วิหฺลียานัง โสตถียานังฯ

อุคคณ्हาหิ อานันทะ อิมัง นะคะรัฎฐานัง ชาเรหิ อานันทะ
 อิมัง นะคะรัฎฐานัง วาเจหิ อานันทะ อิมัง นะคะรัฎฐานัง

มะนะสิกะโรหิ อานันทะ อิมัง นะคะรัฏฐานัง ปะริยาปุณา
 หิ อานันทะ อิมัง นะคะรัฏฐานัง นะมะ ภาสิตัง ยะถา จะ
 ปานาหัง สารัฏฐัง กุมภันฑานัง นิสสายะ ราชา ภาเยนะ
 ปะริมูญจิตสามี โจระภาเยนะ ปะริมูญจิตสามี อัคคิภาเย
 นะ ปะริมูญจิตสามี อุทะกะภาเยนะ ปะริมูญจิตสามี อาวัต
 ตะภาเยนะ ปะริมูญจิตสามี วิวัตตะภาเยนะ ปะริมูญจิตสา
 มิ อาวัตตะวิวัตตะภาเยนะ ปะริมูญจิตสามี ภูตะภัสสะมาเร
 นะ ปะริมูญจิตสามี ปิสาจะภัสสะมาเรนนะ ปะริมูญจิตสามี
 ยักระภัสสะมาเรนนะ ปะริมูญจิตสามี กุมภันฑะภัสสะมาเร
 นะ ปะริมูญจิตสามี นาคะภัสสะมาเรนนะ ปะริมูญจิตสามี สุ
 ปันณะภัสสะมาเรนนะ ปะริมูญจิตสามี คันธัพภัสสะมาเรนนะ
 ปะริมูญจิตสามี โตตะภัสสะมาเรนนะ ปะริมูญจิตสามี
 สัพพะภาเยนะ ปะริมูญจิตสามีฯ

กาไสสาไส เสนะกัง โตตะกัง วิโตตะกัง รัชชะกัง ปะรัชชะ
 กัง กาละวะกัง สัพพะโตตะ วิโยเคนะ ปะริมูญจิตสามี
 อัคคะหา ปะริมูญจิตสามี ปะริคคะหา ปะริมูญจิตสามี
 อัคคะหา ปะริคคะหา ปะริมูญจิตสามี เอหิ ตะวังอานันทะ
 จะตุหิ มะหาราเชหิ ทินนัง ปัจจักกัง เสละมะณิมะยัง ปัตตัง

กาละจัมเปยยะทียา โปกกะระระณียา อุทะกัง คะเหตตะวา เว
 สาลียัง ปะวิสิตตะวา สัพพะโรคะวินาสะ นัญญาเย สัญจามิ
 อิมัง นะคะรัฎฐานัง พุทธะ คุณะปะริภิปะนัญญาเย สิญจามิ
 อิมัง นะคะรัฎฐานัง สังฆะ คุณะปะริภิปะนัญญาเย สัญจามิ
 อิมัง นะคะรัฎฐานัง อายัสมันโต อะสีติ สาวะกาทะโยติ
 เตสัง สัจจนะ สีเลนะ จันติ เมตตาพะเลนะ จะเตปิมัง อะนุ
 รักขันตุ อะโรคะเยนะ สุขะนะ จะ พุทธโร อะตุลละโย รัมโม
 จะ สังโฆ อะตุลละโย จะ มะหานุภาโว เอเต ปะสัง สัตถา
 อะนุกัม ปะยันตุ สุวัตถิวุทฒิ มะนะโห โหตุ นิจจัง เอเต
 ปะเลตุ ปาณาหิ สุขิโน โหนตุ ปาณิ โนติฯ
 โกณทัณฺเฑญฺญู สาริปุตฺโต จะ โมคคัลลาโน จะ กัสสะโป กุมา
 โร อรุเวโล จะ คะยานะที จะ กัสสะโป ปาลัตโต รัฎฐะ
 ปาโล จะ นาโค อังคฺคิมาละโก สุภูโต ภารัททะวาไซ จะ
 ปุณฺณโณ วักกะลิตฺถิ อัสสะชิตฺถิ ภัททะชิตฺถิ จะ อุปาตี จะ นิมพะตี จะ
 คะวัมปะติ อุทายี กาพฺุทายี จะ โลพฺุทายี จะ ภาวะรี สะมิทฺธิ
 ปา ภาวังกะโร จาปี สุภัทโท สุคะโตปี จะ สาคะโต จะ
 สุทตฺโต จะ โตทตฺโต นาคะทตฺโต อุกคาเรโว จะ เรโว
 กังขาเรโว จะ ยตฺติโก สุนันโท คิริมานันโท นันทตฺเตโร อุ

ปะนันโท อานันโท นันทะกัปปโป จะ วะยะกัปปโป จะ ภัท
 ทะคู มะหานาโม โลหะนาโม สังฆาโม วิชิโตปิ จะ ปุลิโน
 ฤษณียัตเถโร ทัพโภ จะ อุปะเสนะโก สุปาโกปิ จะ อุตตะโร
 สุขัตเถโร อะนุรุธโธ ภัททะนียัตเถโร นุโชติโย กิมิโล วิ
 มะโล พาทุ สุภาหุ จูพะป็นละโก มะหาป็นละโก จะ สุมา
 โน ประราชะโก โมฆะราชะโก โสณะกัปปโป จะ โสณะโก
 โสณะกัณโณ จะ โสโณ จะ กัจจายาโน วังคิโสปี จะ วะ
 กุโล ราชุลัตเถโร จะ อะนาคะโร จะ กัสสะโป วัปปัตเถโร
 จะ ชาภูโล อัจเจเตอะสีติ สาวะกาทะโยติ เตสัง สีเลนะ สัจ
 เจนะ ขันติ เมตตาพะเลนะ จะ เตปิมัง อะนุรักขันตุ อะโร
 คะเยนะ สุขะนะ จะ ชะลันตา อัคคิขันธาวะ ประนิพพันติ
 อะนาสะวาสะทา รักขันตุ มังสัพเพ อัมเห รักขันตุ สัพพะ
 ทาฯ

เมตเตยโย อุตตะโร ราโม ปัสเส.โน โกสะโลภิกู ทิคะชังคิ
 จะ โสโน จะ สุภโต เทยยะพราหมมะโณ นาพาคิริपालิเล
 โย โพธิสัตตา อิมะหิ ทะสะ อิมะหิ สะหะ โพธิสัตตา ทะ
 สุตตะ ะปัญจะสะตา ปุเรนตา พุทธา การะเก ปาปุณิ
 สสันติ อานาคะเต อะนันตัง โพธิสัมภารัง กัตตะวา

กัปปะอะนันทะเก สัพพานิ ทะนานิ เทนติ ปุตตะ พาราทิกา
 นิ จะ อานันทะ จักกะวาเลสุ อินทา เทวา จะ พรหมมโน มะ
 นุสสะเต รัจฉา นานัง สัพเพ สานัง หิตะสิโน เอเตนะ สัม
 ภาระนะ ระเตเชนะ สัพเพสัจฉา สุขังคะตา อัญญะมัญญัง
 มะเหเทนตุ อัญญะมัญญัง ปิยังวะธา สะมันตา จักกะวาเลสุ
 อะนันเต อัปปะมาณะเก สัพเพเทวา สะปริสา สุจี ภาวัตตุ
 สัพพะทาฯ

พุทฺธะ เสฏฺฐัง ติกขุณฑะริยัง ชัมมัง คัมภีรัง พุทฺธัสสัง
 สังมัญจะ ปุญญักเขตตัญจะ วันเทหัง สักกัจจัง นิจจัง
 ปัญญา มะหาชัมมะระธา มะหาอิทธิ มะหายะสา อะสีติ จะ
 มะหาเถรา สัตตานิ หิตะการะกา ชะลันตา สีละเตเชนะ วิ
 ราวิโร จะเรติยาติ เอเตหิ จะ อัญญะหิ จะ พุทฺธิสาวะเกหิ ยา
 วะเทวะเน มะหาเวเน รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะเทวะมะเร
 มะหามะเร รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะ เทวะปะเถมะหาปะเถ
 รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะเทวะนะมะเร มะหานักมะเร รักขัน
 ตุ สุรักขันตุ ยาวะ เทวะสะมันตา สักฺกัญฺโปิชะนะ สัตตะ สะ
 หัสสานิ พุทฺธะชาปะปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะ
 เทวะสะมันตา สักฺกัญฺโปิชะนะ สัตตะสะหัสสานิ ชัมมะชาละ

ประริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะ เทวะสมันตา สักกฺขิโย
ชนะ สัตตะสะหัสตานิ สัมผัสสะชาละประริกเขตเต รักขัน
ตุ สุรักขันตุ อิทะมะโว จะ ภาคะวา อัตตะมะโน อายัสมา
อานันโท ภาคะวะโต ภาสิตัง อภินันทีติฯ

บารมี ๓๐

ประฐะมัง ทานะปาละมี ทานะอุปะปาละมี ทานะปะระมัต
ตะปาละมี พุติยัง คีละปาละมี คีละอุปะปาละมี คีละปะ
ระมัตตะปาละมี ตะตะยัง เนกขัมมะปาละมี เนกขัมมะอุ
ปะปาละมี เนกขัมมะปะระมัตตะปาละมี
จะตุถึง ปัญญาปาละมี ปัญญาอุปะปาละมี ปัญญาปะระมัต
ตะปาละมี ปัญจะมัง วิริยะปาละมี วิริยะอุปะปาละมี วิริยะ
ปะระมัตตะปาละมี ฉัตฐะมัง จันติปาละมี จันติอุปะปาละมี
จันติปะระมัตตะปาละมี สัตตะมัง สัจจะปาละมี สัจจะอุ
ปะปาละมี สัจจะปะระมัตตะปาละมี อัญญะมัง อะริยฐานะ
ปาละมี อะริยฐานะอุปะปาละมี อะริยฐานะปะระมัตตะปา
ละมี

นะวะมัง เมตตาปาละมี เมตตาอุปะปาละมี เมตตาปะระมัต

ณะปาระมี ทะสะมัง อุเบกขาปาระมี อุเบกขาอุปะปาระมี
 อุเบกขาปะระมัตตะปาระมี สะมะติง สะปาระมี ไมตรี
 เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุสะละสัมปันโน
 อิติปิโส ณะกะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ณะกะวา วิชชา
 จะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุระ
 สะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ณะกะวาติ
 สะวากขาโต ณะกะวะตา ชัมโม สันทิฎฐิโก อะกาลิโก
 เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตถัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ
 ตี
 สุปะฏิปันโน ณะกะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน
 ณะกะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ณะกะวะโต
 สาวะกะสังโฆ สามิฉิปะฏิปันโน ณะกะวะโต สาวะ
 กะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญจันะ ปุริสะปุ
 ณะกะลา เอสะ ณะกะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุ
 เนยโย ทักขิณะเนยโย อัญชะลีกะระณิโย อะนุตตะรัง ปุญญัญญ
 เบทตัง โลกัสสาติ

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

พาหุงสหัสสละมะณีนิมิตะสาธุขันตัง ครีเมชะลัง
 อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวามุณิน
 โท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

มาราติเรกะมะภิชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาพะ
 วะกะมັกชะมะถัทธะยักขัง ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวามุณิน
 โท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

นาพาภิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวักคิจักกะ
 มะสะนีวะ สุทาทุณันตัง เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวามุณิน
 โท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะชุกกะมะตีหัตถะสุทาทุณันตัง ธาวันตีโยชะ
 นะปะถังคูลิมะลวันตังอิทธิภิสังชะตะมะ โน ชิตะวามุณิน
 โท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

กัถวานะ กัฏฐะมูทะรัง อิวะ กัพพิเนีย จัญจายะ
 ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ สันเตนะ โสมะวิธินา ชิ
 ติวามุณิน โท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง วาทาภิโรปิ
ตะมะนัง อะตออันธะภูตัง ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา
มุณินโท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

นันโทปะนันทะภูชะคัง วิพุชัง มะหิทชัง ปุตเตนะ
เถระ ภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต อิทฐุปะเทสะ วิธินา ชิตะวา
มุณินโท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยังมัง คะลานิฯ

ทุกคาหะทิฏฐิภูชะเคนะ สุทัญฐะหัตถัง พรหมัง วิ
สุทธิ ชุตติมัทธิพะกาภิธานัง ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา
มุณินโท ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตาปีพุททะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถาโย วาจะโน
ทินะทีเน สะระเต มะตันที หิตวานะ เนกะวิวิธานิ จุปัททะ
วานิ โมกขัง สุขัง อะริคะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

ชัยปริตร (มหากาฯ)

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะ ปาณินัง ปุเรตวา ปะ
ระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โหตุเต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโตโพธิยา มุเล สักยานัง นันทิวัทธะโน เอวัง ตวัง วิ
ชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชาติะปัลลังเก สี
เส ปะฐะฐะวิโปกชะเร อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต
ปะโมทะติฯ

สุณักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุชะโณ สุขุหุต
โต จะ สุยิถุสฺสั พรัหมะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วา
จากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะ โนกัมมัง ปะณีสีเต ปะ
ทักขิณา ปะทักขิณา นิ กัตวานะ ละภันตเต ปะทักขิณะฯ

มงคลจักรวาลใหญ่

สิริธิติ มะติเตโช ชะยะสิทธิ มะหิทธิ มะหาคุณา ปะริมิตะ
บุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะ นิวาระณะสะมัตถัสสะ
กะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ ทวัตติง สะมา
หาปริสสะ ลักขณานุภาเวนะ อะสีตยานุพฺยัญชะนา นุภาเว
นะ อัญจุตตะ ระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ฉัพพะฉณะรังสิยา
นุภาเวนะ เกตุมาลานุภาเวนะ ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ ทะ
สะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะปะระมัตตะปาระมิตานุ

ภาวนะ สีละสะมาธิปัญญาภาวนะ พุทธภาวนะ ธรรม
 ภาวนะ สังฆภาวนะ เตชภาวนะ อิทธานุภา
 วนะ พะลภาวนะ ญะยะธรรมภาวนะ จะตุราสีติสะ
 หัสสะธรรมักขันธภาวนะ นะวะโลกุตตะระธรรมภา
 วนะ อัญญักคิยะมัคคานุ ภาวนะ อัญญะสะมาปัติยานุภา
 วนะ ฉะพะภิญญาภาวนะ จะตุสัจจะญาณภาวนะ ทะ
 สะพะละญาณุภาวนะ สัพพะปัญญาตะญาณภาวนะ
 เมตตากรุณามุทิตาอุเบกขานุภาวนะ สัพพะปะริตตานุภา
 วนะระตะนัตตะยะสะระณานุภาวนะ ตูยหัง สัพพะโรคะโส
 กุปีทหะวะทุกขะ โทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะ
 อันตะรายาปี วินัสสันติ สัพพะสังกัปปา ตูยหัง สะมิชฌันตุ
 ทีฆายุตตา ตูยหัง โหตุ สะตะวัสสะ ชีวะนะ สะมังคิโก โหตุ
 สัพพะทาฯ
 อากาสะ ปัพพะตะวะนะ ภูมิกังคามาหาสะมุททา อารักขะ
 กา เทวะตา สะทา ตุมเห อะนุรักขันตุฯ

ปลุกเสกธาตุ

สิทธิ ปะฐะวี พะลา เตชา อิทธา ธาตุดินของ
 ข้าพเจ้ามีกำลังมีเดชมีฤทธิ์

สิทธิ อาโป พะลา เตชา อิทธา ธาตุน้ำของข้าพเจ้า
 มีกำลังมีเดชมีฤทธิ์

สิทธิ เตโช พะลา เตชา อิทธา ธาตุไฟของข้าพเจ้า
 มีกำลังมีเดชมีฤทธิ์

สิทธิ วาโย พะลา เตชา อิทธา ธาตุลมของข้าพเจ้า
 มีกำลังมีเดชมีฤทธิ์

สิทธิ อาโก พะลา เตชา อิทธา อากาศธาตุของ
 ข้าพเจ้ามีกำลังมีเดชมีฤทธิ์

สิทธิ วิญญาโณ พะลา เตชา อิทธา วิญญาณธาตุ
 ของข้าพเจ้ามีกำลังมีเดชมีฤทธิ์

พุทชังกันตัง ชัมมังกันตัง สังฆังกันตัง

พุทชังรักษา ชัมมังรักษา สังฆังรักษา

พระพุทชังอุค พระชัมมังอุค พระสังฆังอุค

ศีลธรรม

บทสวด ยันต์เก้า (มงคล ๘) หลวงพ่อจำเนียร วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่

พระพุทธเจ้าห้ามอาวุช อุคคธรรม ด้วยพระพุทธรัง
พระธรรมเจ้าห้ามอาวุช อุคคธรรม ด้วยพระ
ธรรมมัง

พระสังฆเจ้าห้ามอาวุช อุคคธรรม ด้วยพระสังฆมัง
พระพุทธรังปิด พระธรรมมังปิด พระสังฆมังปิด

พระพุทธเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดอธรรมด้วยพระพุทธรัง
พระธรรมเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดอธรรมด้วยพระ
ธรรมมัง

พระสังฆเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดอธรรมด้วยพระสังฆมัง
สัพพะพุทธา พะละปัตตา ปัจเจจะ นันจะ ยังปลัง
อะระหันตา นันตะ เตเชนะ รักขัง วันทาไม
สัพพะโส

แผ่เมตตา

(มอบความสุขให้กับตัวเอง)

อะหัง สุกฺโขโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุข

อะหัง นิตฺทุกโข โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์

อะหัง อะเวโร โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากเวร

อะหัง อัปพะยาปฺชโณ โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความ

ลำบาก

อะหัง อะนินฺโณ โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรค

สุโข อิตฺตานัง ปะริหะรามิ รักษาตนของข้าพเจ้าให้มี

ความสุขเถิด

แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา หมู่สัตว์ทั้งปวง

สัพเพ ปาณา หมู่สัตว์ที่มีลมปราณทั้งปวง

สัพเพ ภูตา หมู่ภูติทั้งปวง

สัพเพ ปุคคลา บุคคลทั้งหลายทั้งปวง

สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา หมู่สัตว์เกี่ยวเนื่องด้วย

อัทธพลมปราณทั้งปวง

สัพเพ อิตถิโย สตรีทั้งหลายทั้งปวง

สัพเพ ปุริสา บุรุษทั้งหลายทั้งปวง

สัพเพ มนุสสา มนุษย์ทั้งหลายทั้งปวง

สัพเพ อนะริยะ พระสมมติสงฆ์ ผู้ไม่ใช่พระอริยะทั้งหลาย

ทั้งปวง

สัพเพ อริยา พระอริยะเจ้าทั้งหลายทั้งปวง

สัพเพ เทวา เทพเจ้าทั้งหลายทั้งปวง

สัพเพ วินิปาติกา หมู่สัตว์นรกทั้งหลายทั้งปวง

อะเวรา โหนตุ ขออย่ามีเวรซึ่งกันและกัน

อัพพะยาปัชฌา อย่ามีความเบียดเบียนซึ่งกันและกัน

อะนีมา อย่ามีอุปสรรคซึ่งกันและกัน

สุชี อุตตานัง ประหะรันตฺ รักษาทนของตนให้มีความสุข
เถิดฯ

คำแผ่เมตตาไปตามทิศทั้ง ๑๐ ทิศ

- ปฺรุตฺติมาเย ทิสายะ สัพเพ สัตตา สุชี โหตุ
ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศบูรพา จงมีความสุขเถิด
- ปฺรุตฺติมาเย อนุทิสายะ สัพเพ สัตตา สุชี โหตุ
ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศอาคเนย์ จงมีความสุขเถิด
- ทักขิณายะ ทิสายะ สัพเพ สัตตา สุชี โหตุ
ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศทักษิณ จงมีความสุขเถิด
- ทักขิณายะ อนุทิสายะ สัพเพ สัตตา สุชี โหตุ
ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศหรดี จงมีความสุขเถิด
- ปัจฉิมายะ ทิสายะ สัพเพ สัตตา สุชี โหตุ
ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศประจิม จงมีความสุขเถิด
- ปัจฉิมายะ อนุทิสายะ สัพเพ สัตตา สุชี โหตุ
ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศพายัพ จงมีความสุขเถิด
- อุตฺตรายะ ทิสายะ สัพเพ สัตตา สุชี โหตุ
ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศอุดร จงมีความสุขเถิด

อุตรายะ อนุทิสายะ สัพเพ สัตตา สุขี โหตุ

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศอีสาน จงมีความสุขเถิด

เมฆุจิมายะ ทิสายะ สัพเพ สัตตา สุขี โหตุ

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศเบื้องต่ำ จงมีความสุขเถิด

อุปะริมายะ ทิสายะ สัพเพ สัตตา สุขี โหตุ

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย อยู่ทิศเบื้องสูง จงมีความสุขเถิด

อย่ามีเวรมิภัยซึ่งกันและกันเลย

กายกรรมสาม วจีกรรมสี่ มโนกรรมสาม ที่ข้าพเจ้า

(ทั้งหลาย) ได้สบบปรมาทพลาดปลั่งล่วงเกิน ด้วยกายก็ดี

ด้วยวาจาที่ดี ด้วยใจที่ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนา ก็ดี รู้ก็ดี ไม่รู้ก็

ดี ต่อหน้ากันก็ดี ลับหลังกันก็ดี ต่อพระพุทธก็ดี ต่อพระ

ธรรมก็ดี ต่อพระสงฆ์ก็ดี ขออโหสิกรรม ให้แก่ข้าพเจ้า

ตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้น อย่ามีเวรมิภัย เกิดชาติหนึ่งภพใด ขอให้

ได้สร้าง แต่กรรมดี สร้างบารมีของตน ให้พ้นภัยพาลลุล่วง

บ่วงมารในอนาคตกาล เบื้องหน้าโน้นเทอญฯ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ดังเพลิงกิเลสเพลิง

ทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทชัง ณะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าขออภิวัต พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

(กราบ)

สวากขาโต ณะคะวาตา รัมโม

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว

รัมมัง นะมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม (กราบ)

สุปะฏิปันโน ณะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ (กราบ)

บทแปลยันต์เก้า

อาราธนาพระปริตร

ขอพระสงฆ์ทั้งหลาย จงสวดพระปริตร อันเป็นมงคล เพื่อ

ป้องกันความวิบัติ เพื่อความสำเร็จในสมบัติทั้งปวง และ

เพื่อให้ทุกข์ทั้งปวงพินาศไป เพื่อให้ภัยทั้งปวงพินาศไป

เพื่อให้โรคทั้งปวงพินาศไป

นกรัณาสสูตร

เราทั้งหลายจงตั้งจิตอันประกอบไปด้วยความกรุณาในสัตว์
 ทั้งหลาย ดังพระอานันทเถระผู้มีอายุ นึกถึงพระพุทธคุณ
 ทั้งหลาย แม้ทั้งปวงของพระตถาคตเจ้า จำเดิมแต่ปรารภนา
 พุทธภูมิมา คือ บารมี ๑๐ อุปปบารมี ๑๐ ปรมัตถบารมี ๑๐
 มหาบริจาต ๕ จริยา ๓ เสด็จลงสู่คัพโภทรในภพมิในที่สุด
 ประสูติเสด็จออกอภิเษกกรรมณ์ บำเพ็ญทุกขกิริยา ชนะมาร
 ตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณ ณ โขขัลลลังก์ นวโลกุตระธรรม
 ๘ ดังนี้แล้ว กระทำปริตร ตลอดราตรีทั้ง ๓ ยาม ในภายใน
 กำแพง ๓ ชั้น ในเมืองเวสาลี เทวดาทั้งหลายในแสนโกฏิ
 จักรวาล ย่อมรับเอาแม่ซึ่งอาชญาแห่งพระปริตรอันใด อนึ่ง
 พระปริตรอันใด ยิ่งภัย ๓ ประการ อันเกิดจากโรค อมนุษย์
 และข้าวแพงในเมืองเวสาลี ให้อันตรายนั้นไปโดยเร็วพลัน
 เราทั้งหลายจงสวดปริตรอันนั้น เทอญ<O </O
 ในสมัยกาลครั้งนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตื่นขึ้นแล้วจาก
 สีหไสยาสน์ ในเวลาใกล้รุ่งแห่งราตรี แล้วพระองค์ก็เข้าซึ่ง
 ผละสมาบัติ ไปด้วยพระมหากรุณา เพื่อให้เป็นประโยชน์

แก่ชนเป็นอันมาก เพื่อจะให้เป็นผู้สุขแก่มหาชน เป็นผู้สุขแก่
 สัตว์โลก เพื่อให้เจริญและเป็นสุขแก่เทวดาและมนุษย์
 ทั้งหลายในกาลครั้งนั้น อันว่าพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้มีพระ
 พุทธฎีกาตรัสเรียก พระอานนท์ ว่าท่านจงเรียนพระปริตร
 นี้ ชื่อว่า นะคะรัฏฐานะปริตรนี้ และเหตุพระปริตรนี้ จะให้
 ตั้งอยู่เป็นผู้สุขแห่งพระนคร ท่าน จงฟังจงทรงไว้ ซึ่งนะ
 คะรัฏฐานะปริตรนี้ ท่านจงทรงไว้ในใจ ซึ่งนะคะรัฏฐานะ
 ปริตรนี้ อันพระตถาคตตรัสไว้แล้ว เพื่อจะให้บังเกิดซึ่งสิริ
 สวัสดิ์ ความเจริญแก่มนุษย์ทั้งหลาย เพื่อป้องกันและห้าม
 เสียซึ่งอมนุษย์ทั้งหลาย อันป้องกันจักทำร้าย และเบียดเบียน
 อันว่าสิริสวัสดิ์ความเจริญทั้งหลาย จักบังเกิดมีแก่มนุษย์
 ทั้งหลาย ด้วยนะคะรัฏฐานะปริตรนี้ พระตถาคตจักปลด
 เปลื้อง ซึ่งสัตว์ทั้งหลาย เพื่อจะให้หายเสียซึ่งความกลัว
 และสะดุ้งตกใจแก่กุมภัณฑ์ยักษ์ทั้งหลาย พระตถาคตจัก
 ปลดเปลื้องเสียซึ่งมนุษย์ทั้งหลาย จากโจรภัย อัคคีภัย จาก
 ภัยแห่งเพลิงกลัว จากภัยแห่งน้ำ จากภัยอันเดินมา จากภัย
 อันเดินไป จากยักษ์ทั้งหลายที่ฟังกลัว จากภูตพรายที่ฟัง
 กลัว จากปีศาจ จากกุมภัณฑ์ จากนาครายที่ฟังกลัว จาก

ครุฑร้าย จากคนธรรมร้ายที่ฟังกลัว จากไข่มุก จากภัยทั้ง
 ปวง โรคหืด ไข้จุกเสียด เมื่อยขบ ไข้หวัด โรคหอบ ไข้ป่วง
 ไข้เกลียวดำ ให้พ้นพรวดออกไป พระตถาคตเจ้าจะให้
 มนุษย์พ้นจากสิ่งไม่ดีทั้งปวงด้วยประการนี้ พระอานนท์จึง
 มาตักน้ำในจัมเปยยะนัทที แต่พอด้วยบาตรพระตถาคตเจ้า
 ไปในเมืองไพสาลี จะสำแดงเดชให้สว่างด้วยปัญญา ให้
 ปราภุแห่งพระพุทธรูปประการเพื่อจะสำแดงให้ปรากฏ
 พระสัทธรรมทั้งปวง ให้ปรากฏคุณแห่งพระสงฆ์ เพื่อให้
 มนุษย์พ้นโรคภัยทั้งปวง อันว่า นะคะรัฎฐานะปริตรนี้ คือ
 การออกนามสาวกทั้งหลาย ๘๐ พระองค์ พระปริตรนี้จัก
 เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหลายอันเป็นล้านโยชน์

บารมี ๓๐

ปาละมี เป็นการให้ทานภายนอกกาย อุปะปาละมี เป็นการ
 ให้ทานโดยเลือดเนื้อ ร่างกาย อวัยวะ ปะระมัตตะปาละมี
 เป็นการให้ทานชีวิต

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ไกลกิเลส เป็นผู้ควรไหว้ควร

บุชา เป็นผู้รู้ชอบเอง เป็นผู้บริบูรณ์แล้วด้วยวิชาและจรณะ
เป็นผู้ไปดีแล้ว ทรงรู้โลก เป็นผู้ฝึกนุรุษที่ควรฝึก ไม่มีผู้อื่น
ยิ่งกว่า เป็นผู้สอนของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้บิภิก
บานแล้ว เป็นผู้จําแนกธรรม

พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว เป็นของอัน
บุคคลพึงเห็นเอง เป็นของไม่กาลเวลา เป็นของจะร้องเรียก
ผู้อื่นให้มาดูได้ เป็นของอันบุคคลพึงน้อมเข้ามาใส่ใจ เป็น
ของวิญญูชนทั้งหลายพึงรู้เฉพาะตัว

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติตรง
แล้ว พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติ
ถูกแล้ว พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นผู้ปฏิบัติ
ชอบแล้ว คือ คู่แห่งนุรุษทั้งหลาย ๔ นุรุษบุคคลทั้งหลาย ๘
นี้พระสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ท่านเป็นผู้ควร
สักการะที่เขานำมาบูชา ท่านเป็นผู้ควรต้อนรับ ท่านเป็นผู้
ควรทักษิณาทาน ท่านเป็นผู้ควรอัญชลีกรรม ท่านเป็นนา
บุญของโลก ไม่มีนาอื่นยิ่งกว่า

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

ด้วยเดชานุภาพของพระสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นจอมมุนีได้ทรง
ชนะพญามาร ซึ่งได้เนรมิตแขนตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ จี้
ข้างปลายคิริเมขล์ พร้อมด้วยเสนามาร โห่ร้องกึกก้อง ด้วย
ธรรมวิธีมีทานบารมีเป็นต้นนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน

ด้วยเดชานุภาพของพระสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นจอมมุนีได้ทรง
ชนะอภยทัณฑ์ ผู้มีจิตกระด้าง ปราศจากความอดทน มี
ฤทธิ์พิลึกยิ่งกว่าพญามาร เข้ามาต่อสู้อย่างนักจนตลอดรุ่ง ด้วย
วิธีทรมานเป็นอันดี คือ พระขันตี ขอชัยมงคลทั้งหลาย จง
มีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนี ได้ชนะช้างตัวประเสริฐ ชื่อ นาฬาคีรี เป็นช้าง
เมายังนัก แสนที่จะทารุณประคองไปป่า และจักรารุชและ
สายฟ้า ด้วยวิธีรดลงด้วยน้ำ คือ พระเมตตา ขอชัยมงคล
ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น
พระจอมมุนี มีพระหฤทัยไปในที่จะกระทำอิทธิปาฏิหาริย์
ได้ชนะโจรชื่อ องคุลิมาล (ผู้มีพวง คือ นิ้วมือมนุษย์) แสน

ร้ายกาจมีฝีมือ ถือดาววิ้งไถ่พระองค์ไปสิ้นทาง ๓ โยชน์
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัย
มงคลนั้น

พระจอมมุนี ได้ชนะความกล่าวร้าย ของนาง จิณฺจมาณวิกา
ทำอาการประหนึ่งว่ามีครรภ์ เพราะทำไม่มีมีสัณฐานอันกลม
ไว้เป็นประคুমมีท้อง ด้วยวิธีสมาธิอันงาม คือ ระงับพระ
หฤทัยในท่ามกลางหมู่ชน ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่
ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนี รุ่งเรืองแล้วด้วยประทับ คือ ปัญญา ได้ชนะ
สังกนิกิรณธ์ ผู้มีอชฌาตย์ในที่จะสละเสียซึ่งความสตัย มี
ใจในที่จะยกถ้อยคำของตนให้สูงคูดยทรง เป็นผู้มีความนยั้ง
นัก ด้วยเทศนาญาณวิธี คือ รู้้อชฌาตย์แล้วตรัสเทศนา ขอ
ชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัย
มงคลนั้น

พระจอมมุนี โปรดให้พระ โมคคัลลนนะเถระพุทธรชิโนรส
นิรมิตกายเป็นนาคราช ไปทรมานพญานาคราช ชื่อ นัน
โทปนันทะ ผู้มีความรู้ผิด มีฤทธิ์มาก ด้วยวิธีอันให้อุบเทห์
แห่งฤทธิ์แก่พระเถระ ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีได้ชนะพรหม ผู้มีนามว่า ท้าวพกาผู้มีฤทธิ์ มี
 อันสำคัญตนว่าเป็นผู้รุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธิ์ มีมืออัน
 ท้าวรุกข์ คือ ฤทธิที่ตนถือผิด รัตตริงไว้แน่นแฟ้นแล้ว
 ด้วยวิธีวางยาอันพิเศษ คือ เทศนาญาณ ขอชัยมงคล
 ทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น
 นรชนใด มีปัญญา ไม่เกียจคร้าน สวดก็ดี ระลึกก็ดี ซึ่งพระ
 พุทธชัยมงคล ๘ คาถา แม้เหล่านี้ทุกวัน นรชนนั้น จะพึง
 ละเสียได้ ซึ่งอุปัทวันตรายทั้งหลาย มีประการต่าง ๆ เป็น
 เอนก ถึงซึ่งวิโมกขสิवासัย อันเป็นบรมสุขแล

ชัยปริตร (มหากา)

ผู้เป็นที่พึงของสัตว์ ประกอบแล้วด้วยพระมหากรุณา ยัง
 บารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม เพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์
 ทั้งหลาย ถึงแล้วซึ่งความตรัสรู้อันอุดม ด้วยการกล่าวคำ
 สัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

ขอท่านจงมีชัยชนะ ในมงคลพิธีเหมือนพระจอมมุนี ทรง

ชนะมารที่โค่นโพธิพฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพ
 พุทธาภิเษก ทรงปราโมทย์อยู่บนอะปะราชิตะบัลลังก์อัน
 สูง เป็นจอมมหาปฐพี ทรงเพิ่มพูนความยินดีแก่เหล่า
 ประยูรญาติสาकยวงศ์ ฉะนั้น เวลาที่สัตว์ประพตติชอบ ชื่อ
 ว่าฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งดี และขณะดี ครุดี บูชาดีแล้ว
 ในพรหมจารี บุคคลทั้งหลาย กายกรรม เป็นประตักมณิฉ
 ส่วนเบื่องขวา วจกรรม เป็นประตักมณิฉ ส่วนเบื่องขวา
 มโนกรรม เป็นประตักมณิฉ ส่วนเบื่องขวา ความปรารธนา
 ของท่าน เป็นประตักมณิฉ ส่วนเบื่องขวา สัตว์ทั้งหลาย ทำ
 กรรมอันใด ประตักมณิฉ ส่วนเบื่องขวาแล้ว ย่อมได้
 ประโยชน์ทั้งหลาย อันเป็นประตักมณิฉ ส่วนเบื่องขวา

มงคลจักรวาลใหญ่

ด้วยอานุภาพแห่งพระมหาปริสตัคษณะ ๓๒ ประการ แห่ง
 พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้อรหันต์ ผู้ตรัสรู้แล้วเองชอบ ผู้มี
 บุญญาธิการอันกำหนดมิได้ ด้วยพระฤทธิ์อันใหญ่ และ
 พระคุณอันใหญ่ อันสำเร็จด้วยพระสิริ พระปัญญาเครื่อง

ตั้งมั่น พระปัญญาเครื่องรู้ พระเดชและพระชัยผู้สามารถ
 ในอันห้ามเสียดั่งสรรพอันตราย ด้วยอานุภาพแห่งพระอนุ
 พัยุชณะ ๘๐ แห่งมงคล ๑๐๘ ประการ แห่งพระรัศมีมี
 พรรณ ๖ ประการ แห่งพระเกตุมาลา แห่งพระบารมี ๑๐
 ประการ แห่งพระอุปบารมี ๑๐ ประการ แห่งพระปรมัตถ
 บารมี ๑๐ ประการ แห่งศีล สมาธิ ปัญญา แห่งพระพุท
 ธิ์ธนะ แห่งพระธรรมรัตนะ แห่งพระสังฆรัตนะ แห่งพระ
 เสด็จ แห่งพระฤทธิ แห่งพระกำลัง แห่งพระญะยธรรม แห่ง
 พระธรรมขั้น ๘๔,๐๐๐ แห่งโลกุตระธรรม ๘ ประการ
 แห่งพระอริยมรรคมีองค์ ๘ ประการ แห่งพระสมบัติ ๘
 ประการ แห่งพระอภิญา ๖ ประการ แห่งพระญาณใน
 สัจจะ ๔ แห่งพระญาณมีกำลัง ๑๐ ประการ แห่งพระ
 สัพพัญญุตญาณ แห่งพระเมตตา พระกรุณา พระมุทิตา พระ
 อุเบกขา แห่งพระปริตรทั้งปวง และด้วยอานุภาพ แห่งอัน
 ระลึกถึงพระรัตนตรัย เหล่าโรค โสกะ อุปัทวะ ทุกข์
 โทมนัส อุปายาส ทั้งปวงของเรา จงสิ้นสูญไป แม้เหล่า
 อันตรายทั้งปวง จงสิ้นสูญไป สรรพความดำริทั้งหลายของ
 เรา จงสำเร็จด้วยดี ความเป็นผู้มีอายุยืน จงมีแก่เรา จงเป็นผู้

ศีลธรรม

บทสวด **ยันต์เก้า**(มงคล ๘) หลวงพ่อจำเนียร วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่

มีความพร้อมเพรียงด้วยความเป็นอยู่สิ้น ๑๐๐ ปี ทุกเมื่อ
เทพเจ้าทั้งหลาย ผู้คุ้มครองสถิตอยู่ในอากาศ และบรรพต
ไพโรสณฑ์ ภูมิสถาน แม่น้ำคงคา มหาสมุทร จงตามรักษา
ข้าพเจ้า ทุกเมื่อเทอญ

คติธรรมของหลวงพ่อจำเนียรสำหรับการดำเนิน
ชีวิตประจำวัน

- ไม่ปฏิเสธความจริงที่เกิดขึ้น
- ยอมรับกฎเกณฑ์ตามธรรมชาติ
- แก้ไขได้ทุกเมื่อ
- ปฏิบัติให้ดีกว่าเดิม
- ไม่น้อยใจ ไม่เสียใจ ไม่โกรธ ไม่ประชด
- รับของดีให้ของดี ไม่ให้ของเสีย ไม่รับของเสีย ไม่ทำร้ายตัวเอง
และผู้อื่น ทำจิตใจให้ใสสะอาดเหมือนผ้าขาว

เกร็ดธรรม

ลม คือ อากาศซึ่งเคลื่อนที่ ลมจึงไม่แน่นอน

คำพูดบางคนก็แค่ลมที่ออกจากปาก เข้าใจและไม่เสียใจ กับ

ศีลธรรม

บทสวด **ยันต์เก้า**(มงคล ๘) หลวงพ่อจําเนียร วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่

ลมธรรมชาติ ก็เข้าใจและไม่เสียใจ กับลมที่ออกมาจากปาก
คนด่า คนนิทา คนใส่ร้ายป้ายสี คำพูดของคนที่เราไม่
พอใจ มันก็แค่ลมปาก

คาถาเมตตา

(อ้อแอ อ้ออา เมตตาพุทโธ)

ต้องมีสัจจะ ทำอะไรมีสัจจะ ต้องถือให้จริงนะ ถ้าถือไม่จริง จะ
ไม่เห็นผล

คาถาของเด็กผู้หญิง อ้อแอ เพราะเด็กผู้หญิงเกิดมาร้อง อ้อแอ

อ้ออา เป็นเด็กผู้ชาย คำร้องของเด็กผู้ชาย

พระพุทธเจ้ามี เมตตาพุทโธ เมตตา แปลว่า ความรักทั่ว

โลก และที่ พุทโธ แปลว่า ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

คาถาสามคำนี้เป็นคาถาของเด็กอ่อนและพระพุทธเจ้า ก่อนจะ

สำเร็จก็ต้องเป็นเด็กมาก่อน ต้องมี อ้อแอ อ้ออามาก่อน

เหมือนกัน

เกร็ดธรรม

เป็นอุบายแยกกายออกจากจิต

เมื่อสมัยก่อนที่ท่านจะอายุ 60 ปี ท่านแขวนวัดถุวมงคลและ

อะไรต่อ

กิตะธารา

บทสวด **ยันต์เก้า**(มงคล ๘) หลวงพ่อจําเนียร วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่

มีอะไรที่ตัวมีน้ำหนักกว่า 50 กิโลกรัม สัมภาระ

กระเป๋า เป้ ย่อม อุปกรณ์ทั้งหมด

ร่วม 200 กิโลกรัม ปัจจุบันอายุ 72 ปีแล้ว ลดลงไปกว่า

ครึ่งหนึ่ง ตามคำบอกเล่าของ

หลวงพ่อกว่า “เป็นไปตามสังขาร”

เกร็ดธรรม

1. ให้เห็นก่อนว่าทุกสิ่งเมื่อเกิดมาชีวิต ย่อมมี"สัญชาติญาณ" ตามติดมาด้วย
2. ให้รู้จักตัว “สติ” เพื่อ ไปยับยั้ง ไม่ให้เป็นไปตามสัญชาติญาณนั้น
3. ให้มีสติ ที่ไม่เพเลอ หรือเรียก “มหาสติ” ไปบังคับกิเลส
4. ทำให้เกิด “ปัญญา” หาเหตุ หาผลเพื่อไปแก้ไขปัญหาหรือหาแนวทางที่ดำเนินการ
5. ให้เป็นปัญญา ที่สามารถชำนาญในการหาทางแก้ไขและปัญหาทุกปัญหาด้วยความถูกต้องตามเหตุ ตามผล เรียก “ปัญญาญาณ”
6. ให้ละ ให้ปล่อยวาง ตามหลักมรรคมี องค์ ๘ เมื่อหลุดพ้น เรียก “ปัญญาวิมุตติ”

ศีลธรรม

บทสวด **ยันต์เก้า**(มงคล ๘) หลวงพ่อจําเนียร วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่

การไม่รัก ไม่เกลียด ไม่โกรธ นั้น เป็นทางไปของพระอรหันต์..
เราจะห้ามรักว่า อย่าเกิด ไม่ได้..เมื่อเขาเกิดมาแล้ว เราจึงดู
ความรัก นั้นพินาศไป ตามปัจจัยของญาณ..เราจะห้ามทุกข์ว่า
อย่าเกิด ไม่ได้..เมื่อทุกข์เกิดขึ้นแล้ว จึงพิจารณาให้เห็นกันว่า..
เป็นธรรมดาของมัน..เราห้ามไม่ให้โกรธ เกลียด แค้น นั้น..ห้าม
เขาไม่ได้ เมื่อเขาโกรธ เกลียด รัก แค้น ขึ้นมาแล้ว จึงดูสิ่งนั้นให้
ดับไป..เป็นธรรมดา..

-หลักย่อ

1 รู้ 2. เห็น 3. ปฏิบัติ 4. ละ 5. วิมุตติ

-ขยายธรรม

ถามจิตตัวเองว่าในโลกนี้ หรือใน 31 ภพภูมินี้ มีอะไรคงที่ไม่
เปลี่ยนแปลงบ้าง เมื่อเราต้องการให้สิ่งนั้นคงที่แล้วไม่เป็นไป
ตามนั้น จะทำให้เกิดคำว่า “ทุกข์” อุปาทานชั้นที่ 5 เป็นตัวทุกข์
คือ ความยึดมั่น ถือมั่น นั่นเอง ตัณหา 3 (กามตัณหา ภวตัณหา
วิภวตัณหา) เป็นเหตุให้ทุกข์เกิด จึงทำให้เราต้องคือร้อน พยายาม
เพื่อจะให้ก้าวพ้นถึงคำว่า ”อนัตตา” (ความว่าง) ไม่มีอะไร
เปลี่ยนแปลง (โดยความว่างนั้นจะไม่มีการปรุงแต่ง) เป็นการ
ออกจาก ทุกข์ จริง ๆ คำว่าว่างจริง ว่างจากโลก โกรธ หลง ว่าง

ศีลธรรม

บทสวด **ยันต์เก้า**(มงคล ๘) หลวงพ่อจำเนียร วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่

จาก อนิจจัง ว่างจาก ทุกขัง ไม่อยู่ภายใต้ของ อนิจจังทุกขัง

จนถึง “อนัตตา”

